

NOWE ŻYCIE

No 36 (133)
Miedzian
11 maja 1941 r.
Cena 10 kopiejek
Wskazywane treści.

Organ
Grajowskiego
RK KP(b)B
i rejonowej Rady
delegatów
pracujących.

O ustanowieniu planu urodzajności kultur rolniczych i zadań w dziedzinie produktywności hodowli bydła w kółkach obwodu baranowickiego, brzeskiego, białostockiego, wilejskiego i pińskiego BSRR na 1941 rok

Postanowienie Rady Komisarzy Ludowych BSRR i Komitetu Centralnego KP(b) Białorusi

W związku z postanowieniem Rady Komisarzy Ludowych Związku SRR i Komitetu Centralnego WKP(b) z dnia 27 kwietnia 1941 roku, o rozpowszechnianiu postanowienia RKI ZSRR i KC WKP(b) z dnia 13 lutego 1941 roku w sprawie dodatkowej opłaty pracy kółkozników za podwyższenie urodzajności kultur rolniczych i produktywności hodowli bydła w Białoruskiej SRR na kółkach obwodu baranowickiego, brzeskiego, białostockiego, wilejskiego i pińskiego. Rada Komisarzy Ludowych BSRR i Komitet Centralny KP(b) Białorusi postanawiają:

1. Zatwierdzić na 1941 rok dla rejonów obwodu baranowickiego, brzeskiego, białostockiego, wilejskiego i pińskiego KSKB plan średniej urodzajności kultur zbożowych, technicznych i kartofli w kółkach, zadanie średniej urodzajności warzyw i roślin pastewnych, a także zadania średniej produktywności hodowli

bydła, zgodnie z dodatkami 1, 2, 3, 4 i 5.
2. Zatwierdzić planowe zadania w sprawie przyrostu żywej wagi dużego bydła rogatego drogią tuczenia i stosowania przedzadek dla wszystkich kółkozach obwodu baranowickiego, brzeskiego, białostockiego, wilejskiego i pińskiego w wysokości: dorosłego dużego bydła rogatego — 15 proc. i młodzieńca — 25 proc. od początkowej wagi, stosując tuczenie i przedzadek.

3. Zatwierdzić planowe zadania w dziedzinie zachowania i wychowywania cieląt w ilości 85 głów na każde 100 krow i pierwiastek według ilości z początku roku, a także plan średniego przyrostu na dobe wagi cieląt i młodzieńca dużego bydła rogatego dla wszystkich kółkozach obwodu baranowickiego, brzeskiego, białostockiego, wilejskiego i pińskiego w następujących rozmiarach:

4. Komitety wykonawcze rejonowych Rad delegatów pracujących i rejonowe komitety KP(b)B, zgodnie z zatwierdzoną przez to postanowienie średnią urodzajnością kultur rolniczych i zadaniem w dziedzinie produktywności hodowli bydła, powinny nie później 12 maja 1941 roku ustanowić w kółkozach urodzaj kultur zbożowych i technicznych, kartofli, warzyw i roślin pastewnych i planowe zadania w dziedzinie produktywności hodowli bydła.

Komitety wykonawcze obwodowych Rad delegatów pracujących i obwodowe komitety KP(b)B powinny okazać pomoc rejonom w przeprowadzeniu tej pracy i zapewnić dostarczanie kółkozom ustanowionej normy urodzajności i zapoznanie ich z zadaniami w sprawie produktywności hodowli bydła we wskazanym terminie.

5. Kółkozacy, zgodnie z ustanowionymi przez komitet wykonawczy rejonowej Rady delegatów pracujących i przez rejonowe komitety KP(b)B normami urodzajności i zadaniami w

sprawie produktywności hodowli bydła, winny zatwierdzić nie później 20 maja 1941 roku zadania dla oddzielnych brygad, ogniw, ferm hodowli bydła i brygad, a także dla kółkozników, którzy mają w swojej opiece grupy bydła.

Ustanowić, że plan urodzajności i produktywności hodowli bydła dla brygad, ogniw, ferm hodowli bydła zostaje opracowany poprzednio przez kierownictwo kółkoza z obowiązkowym udziałem agronoma i zootechnika, po czym rozpatruje się go i zatwierdza na ogólnym zebraniu członków kółkoza.

6. Komitety wykonawcze rejonowych Rad delegatów pracujących i rejonowe komitety KP(b)B, ustanawiając plany urodzajności i produktywności hodowli bydła dla kółkozach, a kółkozacy — dla brygad, ogniw, ferm hodowli bydła i kółkozników biorąc pod uwagę planowe zadania rejonu i kółkoza i licząc się z warunkami glebowymi i wytwórczymi i osobliwościami każdego kółkoza, brygady, ognia i fermy.

Laureat premii Stalinowskiej A. A. Awakian kontynuuje pracę wegetacyjnego mieszania gatunków kartofli, pomidorów i innych warzyw celem podwyższenia ich urodzajności.

A. A. Awakian w cieplarniach Instytutu genetyki Akademii nauk ZSRR.

Foto W. Szapowskiego. Fotokronika TASS.

RASA BYDŁA	Do			Od		
	6 mie.	6 mie.	1 roku	6 mie.	6 mie.	1 roku
Sierbia (SMF) i simentalska (Wielkopolska i Wielkopolska)	900	370	250			
Simentalska (Wielkopolska)	400	300	240			
Wielkopolska (Wielkopolska)	450	310	250			
Wielkopolska (Wielkopolska)	380	280	200			

Przewodniczącą Rady Komisarzy Ludowych BSRR
I. BYLIŃSKI
Sekretarz Komitetu Centralnego KP(b) Białorusi
P. PONOMARENKO

O cenach kupna na kultury strączkowe

Według postanowienia Ludowego Komitetu Skupu ZSRR z dnia 20 kwietnia 1941 r. ustanowiono następujące państwowe ceny kupna na kultury strączkowe: soczewica, fasola, naci, cynam, bob konski i maczek:

- Soczewica: zielona, talerzowa — 20 rubli; szarawa drobnoziarnista — 12 rubli za centnar; Groch biały, zielony i żółty — 10 rubli; 10 kopiejek; groch szary — 10 rubli 50 kopiejek; naci i maczek — 10 rubli 50 kopiejek; cynam — 12 rubli za centnar;
- Fasola: zielona, zielona i bob polny jednolity, jednolity wędliwy — 20 rubli za centnar, a mieszane kolory — 15 rubli za centnar;
- Bob konski — 13 rubli za centnar.

Kółkozacy mają prawo zdawać kultury strączkowe jako obowiązkowe tuczące i opłatę w naturze za pracę SMI w zamian za kultury zbożowe według następującego ekwiwalentu:

- 40 funtów soczewicy talerzowej, grochu białego, zielonego, zielonego, naci, maczka i fasoli — za 60 funtów przeciętnej, 10 funtów żyta lub 50 funtów innych kultur zbożowych;
- 40 funtów szarej drobnoziarnistej, grochu szarego, czerwonego i bobu konskiego — za 40 funtów przeciętnej, 45 funtów żyta lub 47 funtów innych kultur zbożowych. (TASS)

Do postanowienia RKI BSRR i KC KP(b)B

Plan urodzajności kultur zbożowych w kółkozach obwodu białostockiego na 1941 rok (w centnarach i hektarach)

Dla rejonu grajewskiego:	
Wielka łąka	5,5
Wielka łąka	6,0
Wielka łąka	6,0
Wielka łąka	9,0
Wielka łąka	11,0

Do postanowienia RKI BSRR i KC KP(b)B

Plan urodzajności kultur technicznych w kółkozach obwodu białostockiego na 1941 rok (w centnarach i hektarach)

Dla rejonu grajewskiego:	
Wielka łąka	2,3
Nastawa	2,0
Wielka łąka	2,4
Nastawa	3,3

Do postanowienia RKI BSRR i KC KP(b)B

Plan urodzajności kartofli i zadania w dziedzinie urodzajności warzyw w kółkozach obwodu białostockiego na 1941 rok (w centnarach i hektarach)

Dla rejonu grajewskiego:	
Kartofle	125
Wzrostka	85
Kapusta	130
Pomidory	100
Warzywa	110
Buraki ziemne	120
Marchew ziemna	100
Cebula	55

Do postanowienia RKI BSRR i KC KP(b)B

Zadanie w dziedzinie urodzajności traw pastewnych w kółkozach obwodu białostockiego na 1941 rok (w centnarach i hektarach)

Dla rejonu grajewskiego:	
Nastawa traw wiekarskich	14,0
Konieczna	11
Limfyżowska	1,5
Łąkowo-pastwiskowa	1,0
Słama	1,0
Trawy w cieklinie	17,0
Trawy jednostronne	14,0
Materiał słonkowy	14,0
Materiał słonkowy	25
Ziemniaki	135
Marchew pastewna	105
Kapusta pastewna	170

Do postanowienia RKI BSRR i KC KP(b)B

Zadanie w dziedzinie produktywności hodowli bydła w kółkozach obwodu białostockiego na 1941 rok (w centnarach i hektarach)

Dla rejonu grajewskiego:	
Wiek	0,5
Cielęta na 100 krow i pierwsiak, obecny od początku roku (w sztukach)	85
Prosięta na 1 macierę 9 miesięcy, obecna od początku roku (w sztukach)	8
Jagnięta na 100 macierzy i młodych i rocznych, obecny od początku roku (w sztukach)	112
Krowki na 1 macierzy-krowki, obecny od początku roku (w sztukach)	10
Zachowanie młodych ptaków — kurczaki i kaczki z całej ilości oszczędzonych na wychowanie w procentach	80
Hodowanie zapasów do 6 miesięcznego wzrostu na każdej gęsi, obecny od początku roku (w sztukach)	4
Udoj mleka na 1 krowę i pierwszą (w litrach)	500
Nastawienie węgla z 1 owieczki, obecny od początku roku (w kg)	1,5
Tuczenie swini na 100 ha obszaru siedmiogłowego zrasza, w tym sady i ogrodzi, łąki i pastwiska	2
Średnia waga jednej sztucznej świni (w kg)	50
Ilość jajek na 1 jajowódni kur, licząc z 10 proc. obecnych od początku roku (w sztukach)	70
Kaczki	30
Zbieranie miodu i wosku z 1 rodziny pszczoł, obecny od początku roku (w kg)	25
W tym towarowy	5

О чем говорили коммунисты

На отчетно-выборном собрании партийной организации рязнополнаркомзета с отчетным докладом выступил секретарь парт-организации тов. Приборец. Особое внимание докладчик уделял недостаткам, имевшим место в работе партийной организации. Отсутствовал контроль за выполнением решений собрания партийной организации и партийных поручений. Недостаточно была организована помощь изучающим «Краткий курс истории ВКП(б)» и контроль над политическим самообразованием коммунистов. В результате некоторые коммунисты как т.т. Прудников,

Приваленский, Остапенко мало работают над повышением своего идейно-политического уровня.

Со стороны секретаря парт-организации недостаточно уделялось внимания подготовке и проведению партийных собраний. Партийная организация совершенно мало помогала в работе комсомольской организации, не оказывала надлежащей помощи общественным организациям.

Выступившие в прениях по докладу т.т. Захарченко, Азбукин, Остапенко подвергли резкой критике работу секретаря парт-организации, отсутствие требовательности с его стороны к

коммунистам, не выполняющих партийных поручений. Однако, эти товарищи в своих выступлениях не были самокритичны и ни слова не обмолвились о своих недостатках в работе.

Коммунисты выдвинули ряд практических предложений, направленных на перестройку работы парт-организации в свете решений XVIII партконференции.

Партсобрание в своем решении признало работу секретаря парт-организации неудовлетворительной. Тайным голосованием избран секретарем парт-организации тов. Ржудский.

Б. Плавник.

Коммунисты критикуют недостатки

4 мая проходило отчетно-выборное собрание партийной организации при гравеском отделении госбанка.

С отчетным докладом выступил тов. Виноградов. Партийная организация за отчетный период значительно улучшила свою работу. Коммунисты везде и всюду являются примером дисциплины и организованности. Партийная организация сумела сплотить вокруг себя беспартийные массы, мобилизовать их на выполнение стоящих задач. При непосредственной помощи со стороны партийной организации при банке была со-

здана комсомольская организация. В дальнейшем парт-организация помогла в ее работе, руководила ею.

Однако, некоторые коммунисты, как, например: т.т. Капур, Уткин, Захарченко еще недостаточно работают над овладением марксистско-ленинской теорией. Т.т. Уткин и Захарченко до сих пор изучают всего лишь IV главу «Краткого курса истории ВКП(б)».

Большим недостатком в работе партийной организации являлось и то, что с кандидатами партии не велось почти никакой работы, как не было ничего сделано и для того, чтобы по-

мочь молодым коммунистам в повышении их идейно-политического уровня.

Выступившие затем в прениях по отчетному докладу товарищи критиковали недостатки в работе коммунистов т.т. Кулишенко, Захарова, Капура, отметили плохую работу в организации изучения военного дела, в вовлечении населения в общественные организации Осоавиахимы, «Красного Креста» и др.

Партсобрание провело организационно, на высоком идейно-политическом уровне.

Яковлевич

О работе комиссий сельсовета

В налаживании работы сельского Совета, его связи с массами трудящихся большую роль должны играть постоянно действующие комиссии при сельсоветах. Однако, не везде еще комиссии сельских Советов начали по-настоящему работать. Например, при Вонсошском сельсовете существуют: кооперативная, политико-просветительная, сельскохозяйственная и бюджетная комиссии. В работе сельсовета пока что принимают участие лишь председатели этих комиссий т.т. Аврамчик, Поляковский, Журавский и Заремба. Остальные же члены комиссий не привлекаются к постоянному активному участию в работе своего Совета. Исполком не проводит с ними никакой

работы, не рассматривает задач, стоящих перед членами комиссий, не учит их. Большую деятельность сельсоветы проявляют сельскохозяйственной комиссией. Многие крестьяне, например, сеют неочищенным зерном, не завезли минеральных удобрений. Членам сельскохозяйственной комиссии следовало бы побеседовать с крестьянами, рассказать о пользе очистки семян и применении минеральных удобрений.

Некоторые председатели исполкомов сельских Советов обижаются на плохую работу комиссий, но сами редко помогают председателю и членам комиссий, не отвечают, с чего именно начать свою работу, как ее проводить. А именно это и надо начинать. С. Х-вич.

21 и 22 апреля в Москве состоялось вручение дипломов и денежных премий лауреатам Сталинской премии.

Председатель Комитета по Сталинским премиям в области литературы и искусства В. И. Немирович-Данченко поздравляет писателя С. Н. Сергеева-Ценского.

Народный писатель

(К 25-летию со дня смерти Шолом-Алейхама)

Четверть века назад — 13 мая 1916 года — умер великий еврейский писатель Шолом-Алейхем (С. Н. Рабинович). Умер он не на родине, не в России, которую горячо любил, а в далекой Америке, в Нью-Йорке. Еврейские погромы 1905 года, организованные самодержавием, вынудили писателя покинуть родину, поехать «куда-нибудь подальше», лишь бы уйти из-под власти того кровавого кошмара, который преследовал его в царской России. Нелегко ему было уезжать! С Россией, с еврейским народом, томящимся в железной клетке «черты оседлости», куда его загнали царские законы, с местечковым людом этой ишпенской «черты» Шолом-Алейхем был связан всей своей жизнью, своим творчеством, кровью своего сердца.

Родился Шолом-Алейхем 2 марта 1859 года на Украине, в городе Перяславле, детство провел в маленьком местечке Полтавской губернии — Ворожжее. Затем разорившаяся семья будущего писателя снова вернулась в Перяславль.

Всю свою юность Шолом-Алейхем провел в борьбе с жесточайшей нуждой Трнадцатилетний мальчик помогал отцу «содержать заезжий двор: зазывал проезжих, подавал им самовар, был у них на побегушках. Урывками мальчик жадно читал книги Гоголя, Толстого, Диккенса, Сервантеса. В 1876 году он окончил уездное училище.

Любовь к литературе, стремление писать пробудились в нем очень рано. Шолом-Алейхем часто шутил, что он не мог равнодушно видеть чистую бумагу: его неудержимо тянуло написать ее.

Одаренный огромной наблюдательностью, Шолом-Алейхем с юных лет жадно впитывал впечатления окружающей его жизни. А видел он вокруг себя безысходную нужду и бичевание еврейских местечек, лишених возможности заниматься какой-либо продуктивной работой, вынужденных заниматься самые невероятные профессии, чтоб как-нибудь поддержать свое жалужидное существование. Он видел вокруг себя бедняков, до такой степени

привыкших к горестям и бедам, что они сами потешались над своими сплошными несчастьями. Вн ел он и жизнь еврейской буржуазии, разжиревшей и безжалостно эксплуатировавшей трудовую люд. Пристально наблюдая он такую жизнь «людей воздуха» — сватов, маклеров, коммивояжеров, страховых агентов, азартно отбывавших друг у друга кусок хлеба и все же никогда не вшивших досыта. Тысячами проходили перед ним дети еврейской бедноты, влачившие убогую жизнь, полную лишений, и пенсово мечтавшие о счастье, о прекрасной жизни в чудесных странах.

Всем этим «маленьким людям», их безграничному горю и крохотным радостям посвятил свое творчество народный писатель. Близость к народу обогатила Шолом-Алейхеа неисчерпаемыми источниками юмора, который сверзжает его произведения. Писатель Шолом-Алейхем подавал великую любовь писателя к своему обездоленному народу, к его трагической участи в условиях царской России, в условиях двойного гнета — национального и экономического.

Это хорошо выразил

Алексей Максимович Горький, писавший, что творчество Шолом-Алейхеа дискрится редкой любовью и мудрой добротой к своему народу...

Трудовой еврейский народ ответил на эту мудрую любовь своего писателя горячей любовью, безграничным восхищением. Особую признательность испытывали широкие еврейские массы за то, что Шолом-Алейхем писал свои талантливые произведения не на малодоступном древнееврейском языке (как это было принято у корифеев еврейской литературы), а на языке разговорном.

Еще в 1888 году он выпустил книжку «Суд над Шомероч», где обвинил безоглядную борьбу авторам бульварной еврейской литературы, сдво высмеяв их бездарные попользования прививать народным массам низменные вкусы, отрывать их от реальной жизни.

В дальнейшем, в замечательных книгах «Менахем-Мендель», «Тевье-молочник», «Мальчик Мотл», «Записки коммивояжера», «Степаничка», «Блуждающие звезды», «С арчарен», Шолом-Алейхем создал галерею типов, обобщивших наиболее характерные черты, свойственные местечковому ев-

рейству в последние десятилетия девятнадцатого и первые десятилетия двадцатого века.

Особенно близок был сердцу писателя его Тевье-молочник, простой, бесхитроумный человек труда, на старившийся еще в члену у старых предрассудков, но инстинктивно чувший, что новые времена и новые люди готовы жертвовать собой, чтоб перестроить мир, несут с собой правду жизни и великую справедливость.

Работать над своими книгами Шолом-Алейхем приходилось в тяжелых условиях. Угнетало бесправие народа, собственная нужда, неуверенность в завтрашнем дне.

Положение писателя — да еще еврейского писателя — в царской России было мучительным. Издатели безжалостно эксплуатировали его. Шолом-Алейхему за его книги платили гроши.

«За последние 8—10 лет, — писал он в письме к родным, — люди наживали на моих произведениях десятки, да, десятки тысяч рублей. Тогда как я получал кругом жалких несколько сот рублей!!!. А все это сделала нужда, железный колышек державшая меня все эти годы...»

Увеличить производство товаров ширпотреба!

Промартель «Молот» (г. Гомель) выпускает широкий ассортимент металлоизделий: цинковые ведра, тази, детские ванночки и другие предметы домашнего обихода. На снимке: заведующий производством артели Г. А. Егудкин (слева) и начальник цеха ширпотреба А. И. Михальсон просматривают готовую продукцию. Фото А. Шаевича (Белта).

Улучшить качество мебели

Райгродская столярная мастерская производит мебель разных видов: шкафы, столы, стулья, этажерки и т. д. Работа идет полным ходом. 15 человек, работающих в мастерской, заняты полностью все 8 часов и получают хорошие результаты. В райгродском районе, например, имеется большое количество мебели производимой этой мастерской. Но обычно потребители, желая приобрести что-либо из мебели и заказывая с этой целью в универсам, обратно уходят ни с чем. В чем причина того, что мебель райгродской мастерской никто не берет? Почему?

Патя и нередко отсылается она обратно в Райгрод.

Причина весьма проста, — низкое качество. Обычно в универсаме имеются изделия белостокской и райгродской столярных мастерских. Сравняв их, покупатель негодует при виде грубо обработанных, сделанных наспех и без всякого вкуса изделий райгродской столярной мастерской.

Время бы заведующему мастерской обратить серьезное внимание на качество продукции. Количество выпускаемой продукции всегда должно соответствовать хорошему качеству.

Табаш.

Живя за границей, писатель все время рвался в Россию.

Второй родины у человека не бывает, писал Шолом-Алейхем из Нью-Йорка в 1915 году. И это, кто знает, очень правильно, или у него вообще нет этого тяжелого и дорогого чувства родины?

Он рвался в Россию, потому что там жили все его родные: еврейский народ, с которым писатель был крепко связан.

Умирая, он думал все о том же — о страстном желании быть среди родных или трудных еврейских масс. В первом пункте обязательного им завещания писатель наставлял: «Иде бы я и умер, пусть меня похоронят не среди эрмитажеров, не вдали от людей. Пусть меня похоронят среди простых еврейских рабочих, с настоящим народом, так, чтобы памятник, который будет воздвигнут на моей могиле, украсила простота могилы вокруг меня, и чтобы простые могилы украшали мою могилу, как простой, честный люд при моей жизни украсил своего народного писателя».

15 мая 1916 года толпы польских еврейских рабочих, служащих, ремесленников бросили работу и явились отдать последний долг любимому писателю. Когда похоронное шествие достигло Ит-Сайда, населенного еврейми, движение на улицах приостановилось, все улицы были заполнены народом.

Шолом Алейхем умер вдали от своей родины. Он умер за полтора года до Великой Октябрьской социалистической революции, которая осуществила величайший переворот в истории человечества.

Все, о чем едва осмеливались мечтать жители Кагариловки, — этого символического еврейского местечка, так чудесно изображенного Шолом-Алейхемом, все, о чем грезили мальчик Мотл и старый колдунчик Гевзе, — все это стало реальностью в нашей социалистической стране. Навсегда у нас положен конец бесприютной, нищенской, бесхозяйному гонимости трудящихся. Навсегда уничтожены акселераторские классы, ликвидирована эксплуатация человека человеком, нет больше национального неравенства. Все народы советского госу-

БОЛЬШЕ ИНИЦИАТИВЫ!

Гравский мыловаренный завод занимает не маловажное место в местной промышленности района. Кроме основного продукта — хозяйственного и рабочего мыла, освоено производство и приступлено к выпуску мыльного порошка, канцелярского клея, гуталина и пасты для полов. В процессе освоения находится производство зеленого мыла и уксуса. Нужно, однако, заметить, что это освоение длится чересчур уж долго. И

длится потому, что руководители завода любят много говорить о налаживании выпуска новых ассортиментов продукции в районе, но мало прилагают к этому усилий. Учитывая, что для производства уксуса есть все возможности, руководители завода приступили к его освоению. Потребовалось небольшое — два чана. Начали их, но изготовленные вдруг оказалось, что нет дубовых досок. Этот недостаток вырос в

целую «проблему», на решение которой ушло немало времени.

Теперь, наконец, доски найдены, сделан чан и заканчивается изготовление второго. Однако, трудно предсказать, скоро ли будет освоено производство уксуса. Очень медленно подвигается работа: вяло поворачивается директор завода тов. Брамм и его заместитель тов. Гельман. Подтверждением последнего может служить хотя бы и то обстоятельство, что апрельский план по выпуску продукции выполнен заводом всего лишь на 30 процентов.

«Вооружились эти болтуны словечками: «осваиваем», «заедаем», «устраиваем неполадки и неувязки», и живут себе за государственный счет, расходуют громадные средства, а в народное хозяйство ничего не дают». (Из доклада тов. Маленкова на XVIII конференции ВКП(б)).

В чем причина невыполнения производственного плана? Для производства мыла недостает сырья. В прошлом году его завозили из других, соседних районов. В этом году перед заводом поставлена задача — создать свою сырьевую базу. Создание этой базы заключалось в том, чтобы построить салотопку и, организовав завоз сырья, пустить ее в ход. В конце марта месяца салотопка была построена. Можно начинать работу. Но оказалось, что нет сырья, а о его завозе руководители не позаботились своевременно.

Инициативы — вот чего, к сожалению, недостает руководителям завода. И в этом причина невыполнения апрельского плана производства, в этом причина многих недостатков в работе завода.

Оборудование завода неплохое. Люди хорошо освоившие производство, способны не только выполнять, но и значительно перевыполнять производственную норму. Для этого необходимо только правильное руководство и больше инициативы со стороны руководителей завода.

До сих пор не велили на предприятии чистоты и порядка. В мыловаренном цеху, к примеру, постоянно полно грязи и всяких отбросов, в углу рядом со сложенными мешками мыльного порошка — кучи мусора и всевозможного хлама.

Перестройка работы завода — давно назревшая задача его руководителей. Надо усилить борьбу за выполнение производственного плана, за качество выпускаемой продукции, за чистоту и порядок на производстве. И этого надо добиться в самое ближайшее время.

В семье болтуна. — Кто это Вашего болтуна так розговаривать научил? Никто. У папы научился. Рисунок Б. Ацифлова.

УСТРАНИТЬ НЕДОСТАТКИ В РАБОТЕ ГОНЧАРНОЙ МАСТЕРСКОЙ

За короткое время своего существования гравская гончарная мастерская произвела около 6 тысяч литров глиняной посуды разных ассортиментов.

В марте месяце план мастерской был выполнен на 100%, в апреле — на 110%.

Мастерская обладает достаточным количеством сырья и топлива.

Но недостатком является то, что помещение очень тесное и даже работающие в нем три человека тоже с трудом поворачиваются среди горшков, кувшинов и прочих изделий. Райпромкомбинату следовало бы расширить или подобрать другое помещение, увеличить количество работающих в мастерской. Это дало бы возможность значительно расширить гончарное производство и более полно удовлетворять спрос населения на глиняную посуду.

В СССР, где расширяется культура народов, — национальная по форме и социалистическая по содержанию — произведена Шолом-Алейхемом, замечательного художника-реалиста, нашлись для себя благодарнейшую аудиторию.

А. Заря.

Л. Т.

С. Хенцицкий.

Z lewej ku prawej: dowódca samolotu „ZSRR N 169” I. I. Czerewiczyn, nacelnik grupy naukowej J. S. Libin i drugi pilot M. H. Kamiński. Fotokronika IASS.

Samolot „ZSRR N-169” w Archangielsku

9 maja o godz. 3 po południu na lotnisku archangielskim sześcioro wyładowało samolot „ZSRR N-169”. Dowódcy samolotu Czerewiczyn i jego towarzysze, którzy dokonali odważnego przelotu w wysokich górach Arktyki, gorąco witali kierownicy miejscowych partyjnych i radzieckich organizacji, przedstawiciele centralnej i obwodowej pras.

Zabawa samolotu „ZSRR N-169” trzykrotnie lądowała na drejflujących krachach i w

niezbadanym jeszcze rejonie wschodniej części Arktyki Centralnej. Lądowanie samolotu na drejflujących krachach pozwoliło dokonać szeregu prac naukowych. Badania dokonane przez kolektyw okrętu powietrznego w wysokiach szerokościach Północnego Oceanu lodowatego służą dla archeologii i badania postawione przed polarnikami przez partię i rząd w praktycznym celu. Badania prowadzą na Morzcu Białym w normalnie działającej magistracie wodnej. (IASS).

Listy z Armii Czerwonej

„Zostałem pogranicznikiem. Uważam to za wielki zaszczyt dla siebie i staram się nie zawieść zaufania ojczyzny”, — tak pisze czerwonoarmista z tow. Paziłkin do komsołmów i do komitetu modelarskiego, uradzkiego zakładu przemysłowego budowy ciężkich maszyn. Tow. Paziłkinow — były toliknik tego cechu — jest w tym roku ubiegłego został wezwany do szeregow Armii Czerwonej. Łączność kolektywna zakładu przemysłowego z tow. Paziłkinowem, jak i z innymi młodymi robotnikami i pracownikami umysłowymi, którzy oświadczą służbę do Armii Czerwonej, nie przerywa się. Szeregowi żołnierze i dowódcy systematycznie prowadzą korespondencję z robotnikami swojego zakładu przemysłowego.

W ZSRR armia i lud są zjednoczeni. Armia Czerwona jest silna dzięki technice swojego uzbrojenia. Nie jest ona także silna tym, że ma ścisłą łączność z ludem, z tymi, którzy dzisiaj pracują na fabrykach, w kopalniach, kolekoźniach, a jutro, na pierwsze wezwanie partii bolszewickiej i rządu, gotowi są wziąć broń i iść przeciwko wrogowi. Dlatego jest tak przyjazna, dlatego korespondencja między ludem a czerwonoarmistami i dowódcami Armii Czerwonej.

Młody żołnierz Mikołaj Borowkow już w pierwszych dniach służby na wstrętnych strażnicach przystąpił do opamowania specjalności wojskowej. Wkrótce osiągnął

on celujące rezultaty w bojuwaniu i politycznym przygotowaniu. Dowódcami i kierownikami politycznymi w kółkach politycznych robotników służby tow. Borowkow, piszących listy do „Przedzeka” i do wojskowych mieszkańców wsi, w których mieszka celujący żołnierz. „Droży towarzysze! W naszym dziale służy mieszkaniec waszej wsi, czerwonoarmista Mikołaj Mikołajewicz Borowkow — celujący w bojuwaniu i politycznym przygotowaniu. Za okres służby wojskowej tow. Borowkow zasłużył wysoką nagrodą bojownika Armii Czerwonej, okazał się rzeczywiście patriotą naszego ojczyzny. Złyscyp linowanie, dokładne, szybkie i bezpieczne wypełnianie poleceń naczelników, miłość do specjalności wojskowej i dążenie do opanowania jej do końca, do celującego opanowania techniki bojowej na tej armii — to charakterystyczne cechy kulombowa cza tow. Borowkowa. Dziękuje wam droży towarzysze za takiego doskonałego żołnierza, wychowawcę i naczelnika”.

List ten przeczytano na ogólnym zebraniu kolekoźników. Kolekoźnicy puścili odpowiedź do oddziału, w którym służy tow. Borowkow. Piszą oni, że szczerzą się swoim rodakiem, że zobowiązują się wychowawać dla Armii Czerwonej i Floty Wojskowo-Morskiej nowych żołnierzy, wszechstronnie przygotowanych i oddanych ojczyźnie socjalistycznej.

O przedterminowe wypełnienie przyjętych zobowiązań

Rezumując wyniki swojej pracy w pierwszych 4-ech miesiącach 1941 r., fabryka gumowalasmaowa w Grajewie może stwierdzić, że w walce o realizację historycznych uchwał XVIII Wszechzwiązkowej konferencji partyjnej osiągnęła szereg poważnych zdobyczy. Fabryka od początku 1941 r. systematycznie przekreśla plany wytwórcze. Plan styczniowy wypełniony został w 134%, plan lutowy (o 30% większy od styczniowego) — w 181 proc., marcowy (o 58% większy od lutowego) — w 117 proc., kwietniowy (o 15% większy od marcowego) — w 109,5 proc. 4 miesięczny plan produkcyjny fabryki wykonała w 135 proc., dając krajowi za 433 tys. rubli produkcji ponad plan. Nie mniej poważne są osiągnięcia w walce z brakiem, w spełnieniu jakości produkcji. Plan przewiduje wypuszczenie produkcji 2-go gatunku — 15 proc. i 3-go — 5 proc. Faktycznie fabryka wypuszcza 2-go gatunku — 2 proc. i 3-go — 0,2 proc.

Sukcesy te są w niemałym stopniu zasługą kolektywu robotników fabryki. Fabryka posiada szereg przedowników pracy — stachanowców, którzy obdarnie wdzięczą o wypełnienie planów wytwórczych. Na listach honorowej fabryki widnieją: Kozłowski i nazwiska najlepszych robotników, wyróżniających się w 31 proc. Piotrowski — w 49%, Markowski — w 154 proc.

Wishowska — w 137%, Gierżowska — w 130 proc., Marlowa, Zysowska, Kozłowska i wielu innych. Kierownictwo fabryki, doceniając te zasługi przedowników, najdłuzszych robotników w związku z 1 Maja 4-ech robotnikowi otrzymało premie pieniężne, 14 — cenne podarunki. Dla zaszczytowania podjęto również do kaszerek pracy. Liczne jeszcze jednym bodźcem do dalszego zwiększenia wydajności pracy, do walki o większą i lepszą produkcję będą dla robotników te tytuły, które dotychczas powołują się do pochłonięcia przedających.

Jeszcze w styczniu ze-pod robotników i pracowników umysłowych fabryki zawarli umowę o współzawodnictwo socjalistyczne z 6-tą fabryką Moskwy, zobowiązując się do wykonania rocznego planu produkcji do dnia wielkiego święta pracujących, dnia 24-jej rocznicy Wielkiej Październicowej Rewolucji. Najbardziej wybitnie 14-oznaczanie ku temu, by zobowiązanie to zostało zrealizowane przed następnym terminem. Należy tylko jeszcze bardziej wzmocnić walkę o realizację uchwał XVIII konferencji WłPłP o wypełnianie i przekraczanie codziennego zadania, o likwidację istniejących jeszcze — przede wszystkim w dziedzinie pracy masowo-politycznej — niedostatków. 57% rocznego planu, wykonanych w pierwszych 4-ech miesiącach, osiągnięte dowiodziecie stachanowczyce ze-pod robotników i kierowników fabryki są tego najlepszym zadatkiem.

Z ZAGRANICY

Wojna w Europie, Afryce i Azji

(dziennik działań wojennych za 8 i 9 maja)

Podczas nocnych nalotów na Anglię 8 i 9 maja duże eskadry samolotów niemieckich bombardowały Liverpool, Hull, Nideltbro, Bristol i Pitmut. Niemiecka artyleria dalekonośna obstrzeliwała miasto Duwr. W wodach otaczających Anglię, niemieckie siły zbrojne zatopiły kilka okrętów angielskich.

Lotnictwo angielskie w nocy z 7 na 8 maja dokonało nalotu na Brest (Francja). Następnej nocy, według słów agenta Kojter, nadzyczący wielką ilość samolotów angielskich atakowała szereg rejonów Niemiec, wśród nich Hamburg i Bremen. W komunikatach niemieckich wskazuje się, że dokonano zburzenia niektórych przedsiębiorstw przemysłowych.

Lotnictwo stron wojujących przejawia wielką aktywność w basenie morza Śródziemnego. 8 maja włoskie samoloty torpedowe atakowały w zachodniej części morza Śródziemnego karawanę okrętów angielskich, konwojowaną przez 2 linowce, 1 lotniskowiec i eskadrowy minowiec. Storpedowano 2 krążowniki, 1 eskadrowy minowiec, i parowiec uszkodzono 1 linowiec, lotniskowiec i 2 parowce.

Niemiecko-włoskie lotnictwo zabiło nalot na kanał Suezki

Wielki linowiec angielski „George V” na morzu

W rejonie Tobruku i Afryka Północna) aktywnych operacji wojennych nie było. W Abisynii, na północ od Addis Abeby, wojska angielskie zajęły nowe pozycje.

Działania wojenne w Iraku kontynuowane są w rejonach miasta Basry i lotniskach Chabania. Komunikaty amerykańskie donoszą, że Angilcy przyczołgują w Iraku wielkie natarcie.

(IASS).

Wojska angielskie na froncie w Zachodniej Palestynie (Afryka Północna). Fotokronika IASS.

Podpisanie umowy pokoju między Francją i Jap

Jak podaje agencja Demot-Cassan, 3 maja oficjalnie została podpisana umowa pokoju między Francją a Jap o uregulowaniu kondyktu między Jap i francuzami Indo-Chinaimi. Umowa przewiduje ustąpienie terytorium Indo-China (okręgów Fankaj i Basak, jak również większej części Kambodży).

Jednocześnie Japonia i Francja, a także Japonia i Jap podpisały podobny oświadczenia i politycznym porozumieniem wzajemnym.

Według protokołu, podpisanego przez Japonię i Francję, Japonia awansuje ostateczne negocjacje w sprawie pomiedzy Jap i Francją. Francja z swej strony zobowiązuje się ustanowić przyjazne i dobrosąsiednie stosunki między Japonią i francuzami Indo-Chinaimi.

Protokół, podpisany przez Japonię i Jap w sprawie odpróżnienia i protokołu francusko-japońskiego.

(IASS).

STRAJKI W INDIACH

Jak podaje prasa indyjska, 1 maja w Nagpurze (indie) około 20 tysięcy robotników ogłosiło strajk. Robotnicy żądają podwyższenia płacy o 25 proc.

Od 2 tygodni strajkują robotnicy wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych w kręguwładzy. 28 kwietnia strajkujący zagadali na 2 posterunki polityczne. W jednym z nich prob-

wali wstrząs do składu bro-milum, ranie przy tym 14 osob, z których 4 osoby umarły. Premier-minister kungwa Indur w rozmowie z przedstawicielami robotników zapewnił, że ich żądania będzie uwzględnione i plica zostanie podwyższona. (IASS).

Redaktor odpowiedzialny TRECIAKOW.